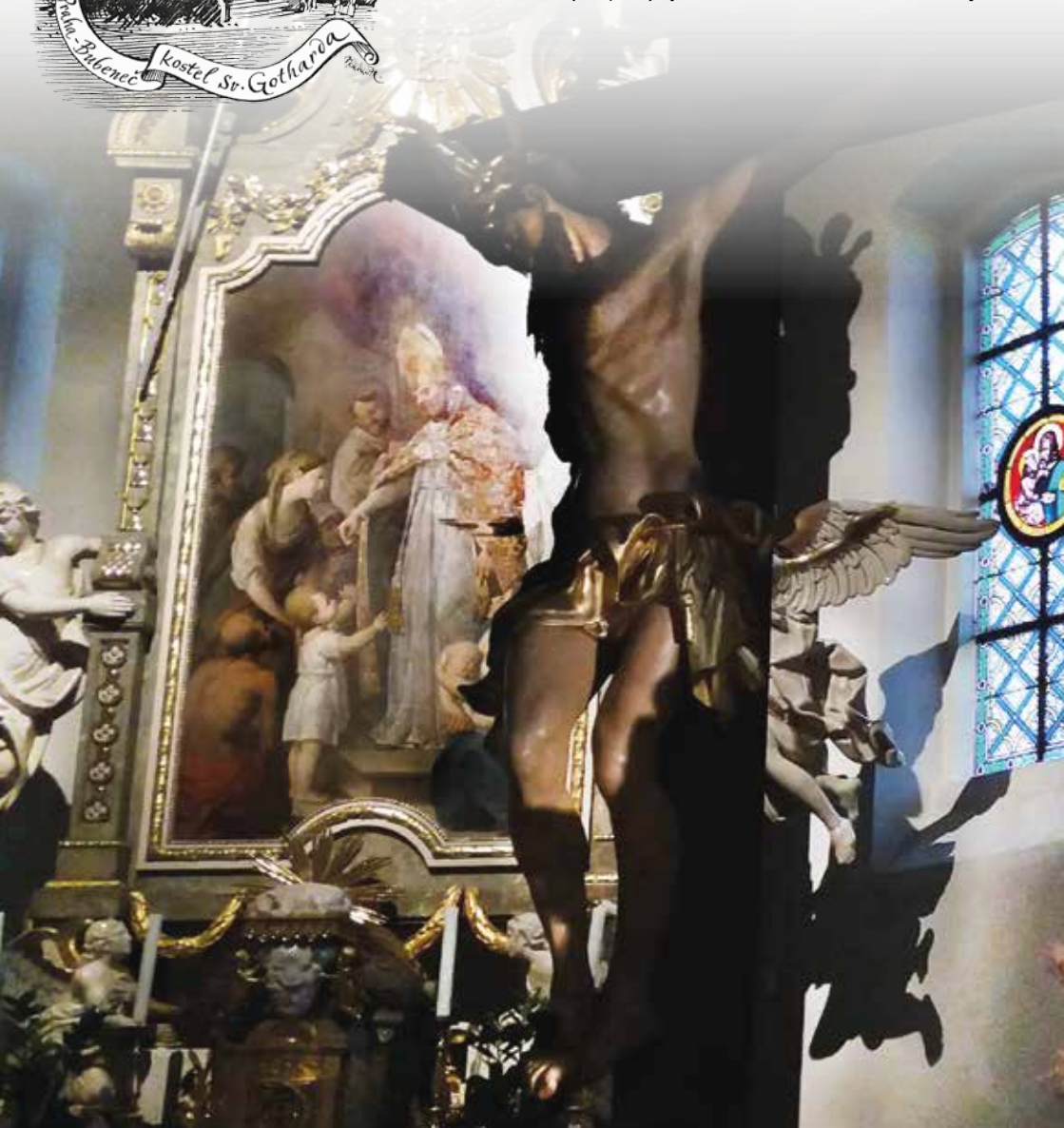




12 / 2017 026

GOTHARD

měsíčník (nejen) pro bubenečské farníky





Nechtjte vědět, jaká byla moje první reakce, když jsem se dočetl, že jsem se měl údajně vyjádřit k problému následovně: „Věřící se často zpovídají z toho, že zpívali koledy již v době adventní. Hřích to sice je, ale je velmi těžké se mu vyhnout, pokud je slyšíte pořád dokola. Za pokání proto dávám jen kratší modlitby.“ Výborně napsaný článek byl prvním z mnoha, které jsem si pak za celý uplynulý rok na zmíněných webových stránkách přečetl. Některé mě pobavily více, některé méně, ale to, co musím ocenit, je schopnost tajuplného autora Felix Kulpa (Šťastná vina) z dění v našem katolickém světě vytáhnout problémy a otázky, které jsou aktuální, a vtipným (někdy dokonce velmi jemně jízlivým) způsobem ukázat na jejich (ne)řešení. Po roce opět slyšíme vánoční zpěvy a vidíme vánoční výzdobu kolem sebe už koncem listopadu. Bylo by naivní si myslet, že letos unikneme předvánočnímu ruchu a stresu z nakupování dárků; téma advent nám znovu pravděpodobně zůstane pouze pro nedělní či rořátní kázání v kostelích.

I přes veškeré zneužívání adventu i Vánoc na světské a nekřesťanské cíle a motivace považuji za moudré se méně rozčilovat a hřímat na svět kolem nás, jenž v reklamě místo Ježíška do jesliček vloží zenuou klobásu anebo úvodními slovy jedné

*Vážení a milí farníci,
přesně před rokem jsem se poprvé dozvěděl o katolickém recesistickém webu www.tisickrate.cz. Nebylo to náhodou, autor článku s názvem „Prodavačka vypnula koledy a pustila adventní písně. Hrozí ji za to pokuta“ v něm mj. uvedl i moje jméno v souvislosti s reakcí na to, že v jednom z pražských supermarketů se věřící prodavačka Jana Kadeřábková odhodlala k odvážnému kroku, když vypnula hudební produkci koled, které liturgicky patří až do doby vánoční. A tak k nákupu mléka, skopového masa, holoubat a dalších výrobků pustila např. Ejhle, přijde Pán a Bůh náš, kde se mj. zpívá: „Obraťme se, ó hříšníci, a činnme pokání...“*

vánoční písně láká na návštěvu kasína.

Koncem prosince si opět budeme připomínat příchod Krista na svět, který ho (už tenkrát) nepřijal, určitě se jeho nauce i kázáním smál a nebál se ho označit za jednoho z největších zločinců a ukřižovat ho. A přesto Ježíš ze světa neutekl, zůstal v něm (skrže svátosti i skrže nás) a modlí se za ty, kteří mu ubližují.

Ano, je velmi těžké vyhnout se prožívání adventu tak, jak ho prožívají mnozí kolem nás. Ale „velmi těžké“ není nemožné. Záleží jen na každém z nás, co nejen rozumí pod slovem advent, ale jak se chce doopravdy (po roce) připravit na slavnostní připomínku události, která každému člověku (tedy i nám a mně) dala naději, že skutečná láska, hledící na druhého, podávající mu ruku a zachraňující ho z neštěstí, ještě stále existuje. A že odpovědí na tuto lásku má být opět láska, jíž se ale dnes mnohem víc než kdysi musíme učit. I o tom má či může být advent.

Abychom už krátce po Vánocích (na Silvestra, na Nový rok?) nesklouzli do hříchu, když dáme přednost přemíře alkoholu, kamarádům nebo vulgaritě před Bohem a jeho stylem života. K němuž patří nejen návštěva bohoslužby, ale i upřímná zábava a správný humor...

NOVÝ DUCH

Několikrát jsem během loňského roku z úst bohoslovců vyšších ročníků slyšel, že jsou za nás za prváky rádi, neboť jsme vnesli do semináře nového ducha.

Nezbývalo mi, resp. nám všem ze stejného ročníku, odpovědět: „Díky, ale nejsem si toho vědom...“.

Na konci letních prázdnin jsem si na to vzpomněl a říkal si, jestli se to stane i letos a jestli si toho všimnu, že nový ročník přijde s novým názorem, novým pohledem, zkrátka osvěžením. Jestli budou těmi, kdo rozvíří pomalu tekoucí a někdy stojatou vodu prostředí arcibiskupského semináře.

Dočkal jsem se. A ačkoli jsem člověk, který není milovníkem časté změny, jsem jim za to vděčný. Ano, stojí mě to kolikrát zatnutí zubů a pěstí, neboť ne vždy je mi takový impuls po chuti, ale vždy mě vede k přemýšlení, zda jsem se již nadobro nezastavil. Může vás formovat tucet šéfů a představených, ale pokud nebudete mít vedle sebe někoho „na stejné úrovni“, kdo vám dá pořádnou ránu do zad v případě, kdy to sice nechcete, ale nutně potřebujete, může se lehce stát, že vás proud strhne do slepého ramene, a než si to uvědomíte, uděláte mnoho zbytečných a špatných temp.

V semináři je nás momentálně devatnáct bohoslovců, z toho čtyři prváci. Nechci naznačit, že je oněch patnáct zbývajících unášeno proudem a pouze čtyři pádlují. Chtěl bych jen vyzdvihnout, jak málo stačí k obohacení celku. Každý rok tak seminář žije evangelijní podobou kvasu ve třech měřících mouky a ani o tom vlastně neví... Tím kvasem máme být ale všichni. Nejen bohoslovci a nejen během prvního ročníku.





Z E-MAILOVÉ KORESPONDENCE:

„Zemřel nám děda – mohli bychom mít rozloučení s ním ve vašem kostele, i když nebyl praktikujícím věřícím?“

Katolické rozloučení se zemřelým má vícero podob a je (nebo spíše mělo by být) součástí jeho předchozího života. Stejně jako ostatní projevy víry nejsou pouze individuální záležitostí jednotlivce, ale měly by probíhat v církvi, reprezentované konkrétním farním společenstvím, ani křesťanský pohřeb by neměl být pouze rodinnou událostí, ale společnou modlitbou farnosti za jednoho ze svých bývalých členů. Proto se kostel nemá stát pouze místem, které nahrazuje obřadní síň, ale měl by zůstat prostorem společné modlitby, kam na rozloučení ochotně přijdou i ostatní farníci, někteří aby posloužili otevřením kostela, další přípravou mše anebo hraním na varhany nebo zpěvem žalmů. A ostatní aby se modlili za zemřelého a zároveň potěšili pozůstalé svou laskavostí a soucitnou blízkostí.

A to lze uskutečnit pouze, když umře někdo z farníků. V opačném případě rád zajdu s pozůstalými, kteří nemají žádný vztah k našemu kostelu nebo nejsou praktikujícími věřícími, do kterékoli obřadní síně anebo přímo ke hrobu, abych se tam s nimi modlil a jako duchovní otec byl jim i jejich zemřelému nablízku jak Božím Slovem, tak fyzickou přítomností.

V POKLADNÍČCE KOSTELA SE OBJEVIL PAPIREK S ANONYMNÍM DOTAZEM:

„Proč jste zrušil tolik potřebné farní kafe, které spojovalo celou naši farnost?“

Setkávání farníků po nedělní mši svaté, ať už se nazývá jakkoli, je vskutku velmi žádoucí i potřebné a po mém nástupu do farnosti na podzim roku 2015 pokračovalo beze změny až do času, kdy z důvodu narůstajícího počtu věřících na mši svaté se kromě původní nedělní mše svaté v 9 hodin zavedla i další v 10.30. Někteří horliví a obětaví farníci pokračovali v aktivitě farního kafe v prostorách fary i poté, co jsem se ho již já nemohl účastnit, jelikož jsem ve stejné době byl u oltáře.

Už v té době jsem byl několika lidmi kritizován za to, že do farnosti „tahám“ cizí lidi a v kostele se i z důvodu neukázněných dětí prý přestávají cítit dobře. Posláním kněze je ohlašovat Boží slovo, a to nejen těm, kteří již uvěřili v Boha, ale i těm, kteří ho teprve hledají. A právě tato cílová skupina by měla být obzvláště milována a opečovávána nejen farářem, ale i těmi, kteří už tvoří společenství jeho farnosti. Zavedení druhé mše svaté se ukázalo již jako nutné i proto, že je na ní více prostoru věnovat se rodinám s dětmi, které tvoří budoucnost lidstva i církve.

To, že postupně farní kafe zaniklo, tedy není moje vina. Věřím však, že společně s farní radou najdeme i do budoucna řadu aktivit, kde bude dost možností, aby se sešli lidé z obou mší a prokázali tak sounáležitost, která by měla přetrvat i mimo neděli i mimo kostel. Už nyní však můžeme v pastoračním plánu na rok 2018 nalézt například již osvědčený farní táborák, výlet do působíště našeho patrona svatého Gotharda nebo koncert podané ruky, který má ambici jednou ročně dokonce spojit nejen naše farníky, ale i ostatní členy křesťanských církví a sborů z Bubenče či Dejvic.

Když se v září 2016 poprvé sešla nová pastorační rada svatogothardské farnosti, byl jsem i já sám překvapen, kolik mladých lidí jste vybrali mezi sebou a nominovali je do ní jako své zástupce. Přesto, že mi v prvních měsících někteří vyčítali, že jsem si „natahal“ do Bubenče své bývalé farníky, byl jsem (skutečně a upřímně) rád, že se to neukázalo jako pravda: mezi mými nejbližšími spolupracovníky v pastorační radě není nikdo, koho bych znal předtím, než jsem byl jmenován zdejším farářem.

Prvním bodem programu ustavující schůzky byla kromě vzájemného představení a mého poděkování volba místopředsedy.

Poměrně jednomyslně se jím stal Petr BLÁHA.

Milí farníci, asi většina z vás se před rokem zúčastnila volby členů nové pastorační rady farnosti. Z několika farníků, kteří byli ochotni kandidovat, se stali řádnými členy ti, kteří se umístili na prvních 4 místech (polovina členů), druhou polovinu si dle svého uvážení z těch, kteří se umístili hned na dalších „příčkách“, vybral otec Miloš.



ve víře, v Bibli, v církevních dokumentech a být v obrazu života církve. Měli bychom reprodukovat nápady, návrhy a připomínky ostatních farníků otci Milošovi, prodiskutovat a vyhodnotit je a případně dále rozvést a naplánovat – týká se to kupříkladu různých farních aktivit a pomoci při jejich zajišťování. Během zasedání řešíme jak aktuální témata, tak pravidelné a mimořádné

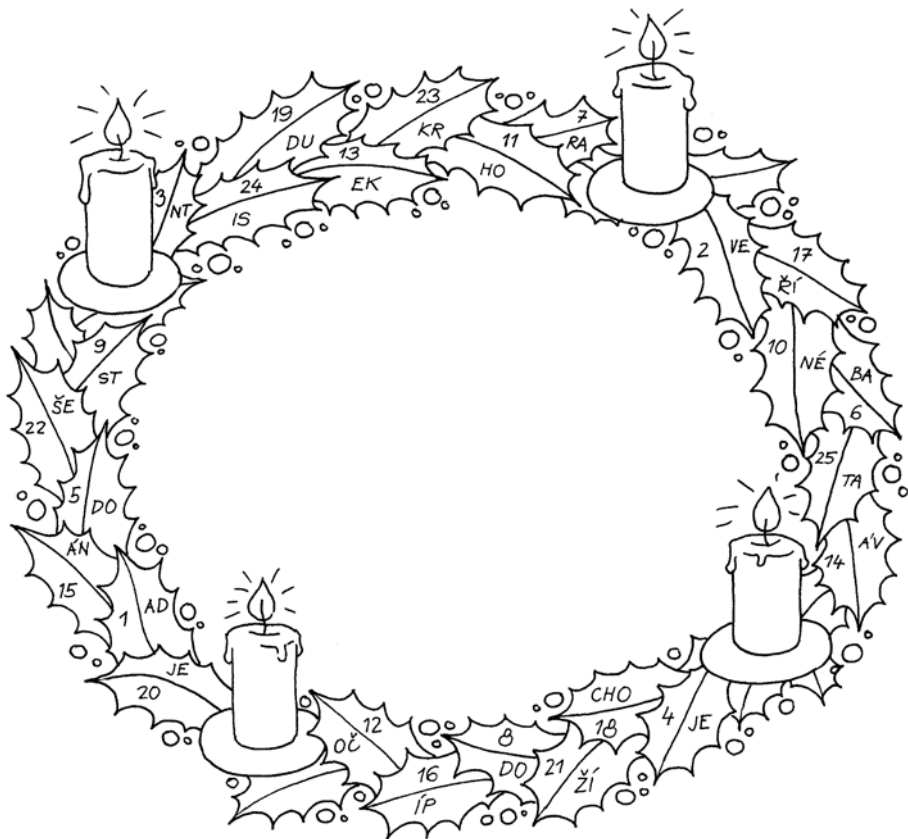
činnosti týkající se naší farnosti v budoucnu.

Rád bych vám přiblížil úlohu a náplň pastorační rady farnosti u nás v Bubenči. Naše pastorační činnost by měla probíhat v rovině sebeposvěcování (tzn. aktivity duchovního charakteru, jejichž cílem je prohloubení vztahu k Bohu), komunitního života (tzn. aktivity, které umožní upevnit opravdové bratrské vztahy mezi námi, tyto aktivity jsou tedy zaměřeny na členy farnosti a ty, kteří by mezi nás rádi patřili) a misijního poslání (tzn. takové aktivity, které jsou otevřené světu, tedy i nevěřícím lidem). Naším úkolem je společná pastorace, tedy evangelizace, (sebe)vzdělávání

Tento měsíc dokončujeme přípravu pastoračního plánu pro nadcházející rok, do kterého jste mohli svými podněty, hlasováním a návrhy přispět i vy v rámci ankety, která se uskutečnila v minulých týdnech.

Budeme rádi, když se i prostřednictvím nás budete aktivně zapojovat do chodu farního společenství. Nebojte se nás oslovovat a dělit se s námi o vaše nápady, návrhy a připomínky, které třeba povedou k dalšímu obohacení našeho farního společenství.

Před Vánocemi prožíváme období adventu. V rodinách se uklízí, nakupuje, peče – to všechno je krásné. Čím je advent pro věřícího křesťana? Na co bychom neměli zapomenout? To vyluštíš z tajenky adventního věnce složeného z listů cesmíny. Každý lístek má své číslo a slabiku. Přepiš písmena do tajenky postupně podle čísel od 1 do 25.



ČÍM JE ADVENT PROVĚŘÍCIHO KŘEŠŤANA?

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--

Již déle než dva roky každou středu večer v kostele sv. Gotharda probíhá biblický večer. Je určen každému dospělému, jenž věří, že Bible není obyčejné slovo, ale slovo Boží. Právě z Bible je odvozena naše víra a právě podle Bible se má křesťan i chovat. Známe ji však? Rozumíme jí?

Nechci se ptát, zda dokážeme bránit svou katolickou vírou a zda umíme svým nevěřícím přátelům a známým vysvětlit, proč se máme nebo proč je správné v určitých situacích se zachovat odlišně. Protože abychom to dokázali, je potřebné nejdříve znát Bibli. Aspoň tolik, kolik stihneme za jeden lidský život. Protože na Bibli bude stále co poznávat a stále se bude čemu divit.

Za dva roky se vytvořila malá skupinka pravidelných návštěvníků těchto večerů. Nic se za výuku neplatí, žádné vstupné, žádné zápisné. Důvodem těchto řádků tedy není inzerce ani pláč nad malým ziskem. Bude-li aspoň sedm zájemců, bude se pokračovat.

Jen chci povzbudit, abychom zvážili, zda v době, kdy někdy hodiny strávíme nad internetem, facebookem nebo s mobilem v ruce, si skutečně nenajdeme hodinu týdně, abychom ji prožili s Božím Slovem. Komunikujeme s kamarády přes e-mail, sms či whatsapp. A s Bohem?

V prosinci se biblický večer nebude konat – bude-li návštěvnost čtvrtčních ročníků mší taková jako v předchozích letech, pak chápou, že mnozí budou mít dilema, zda ke čtvrtčnímu ránu v kostele ještě přidat i střední večer. V lednu však budeme opět pokračovat. A zahájíme nový biblický cyklus, kdy probereme jednotlivé biblické knihy, v nichž se postupně zastavíme u nejsložitějších a nejdůležitějších kapitol. Pokud jste tedy doposud váhali, můžete to zkusit po Vánocích.

Ať je nám povzbuzením i slovo papeže Františka:

„Kdybyste viděli mou Bibli, asi by vás nijak zvláště nezaujala. Cože? Tohle že je Bible papeže!? Taková stará ohmataná kniha! Mohli byste mi darovat novou, třeba i nějakou za 1000 dolarů, ale já bych ji nechtěl. Mám moc rád svoji starou Bibli, která mě provázela polovinu mého života. Byla u toho, když jsem jásal, i u toho, když ji smáčely mé slzy. Je to můj nejužasnější poklad. Žiji z ní. Nedal bych ji za nic na světě. Bible... Zmizí na polici někde v druhé řadě... Pokryje ji prach... Vaše děti ji jednoho dne prodají na bleším trhu... Ne, to se nesmí stát! ...

Co tedy držíte v rukou? Kousek literatury? Sňůšku starých příběhů? Mnoha křesťanům, kteří se pro Bibli nechali zavřít a mučit, bychom pak museli říci: Jak jste byli hloupi, vždyť jde jen o kus literatury. Ne! Skrže Boží Slovo přišlo do tohoto světa světlo – a už nikdy nezhasne... ...

Držíte v rukou něco božského – knihu jako oheň! Knihu, skrže níž mluví Bůh. Pamatujte: Bible není od toho, aby se postavila na polici, ale abyste ji měli v rukou, abyste si v ní často četli. Každý den, sami nebo společně! Vždyť sportovat nebo nakupovat přece chodíte také společně... ...

Čtete pozorně! Nezůstávejte na povrchu jako u nějakého komiksu! Boží Slovo nikdy jen nepřelétne! Ptejte se: „Co to říká mému srdci? Mluví ke mně těmito slovy Bůh? Dotýká se mé nejhlubší touhy? Co mám dělat? ...

Chcete mi udělat radost? Čtete Bibli!

Vás

Franciscus



Původně románský kostel sv. Gotharda v Bubenči se přestal používat po husitských nepokojích a zdá se, že i když nebyl stržen, zcela zpustl, jelikož po obnově místní katolické obce počátkem 17. století jej nemohli věřící využívat, ale využívali bohoslužeb nejbližší farnosti na Malé Straně nebo na Hradčanech.

Obyvatelé nedalekého letohrádku a sloužící v Královské oboře (nyní Stromovka) farností příslušeli ke chrámu sv. Víta, a to až do roku 1651, kdy hrabě Bernard Ignác z Martinic z titulu funkce nejvyššího purkrabího rozhodl obnovit farnost u sv. Fabiána a Šebestiána v Liboci a podřídit jí (jako filiální) i obec v Ovenci (Bubenči). Toto jeho rozhodnutí však nakonec nebylo zrealizováno a zdejší věřící nadále museli vyhledávat bohoslužby v okolních katolických kostelích.

Roku 1688 byla založena samostatná bubenečská matrika, což dokládá, že se počítalo s konáním křtů, svateb a pohřbů z kostela sv. Gotharda, který tím pádem v této době již musel být aspoň provizorně opraven.



Fotografie kostela s kaplí sv. Jana Nepomuckého v kostelní zdi je z roku 1920. Obě sakrální stavby jsou tak propojeny nejen stavebně (zdi), ale i pohledově (holá „stráž“ zajišťuje lepší viditelnost na kostel). Je tedy otázkou, zda v budoucnu nevejít do jednání s MČ Praha 6, již tento pozemek patří, aby se tato zelená plocha opět zbavila keřů a stromů a námi nedávno opravená kaplička aby byla nasvícena veřejným osvětlením.

Konečně jsme se dočkali! MČ Praha 6 vydala dne 6. listopadu 2017 stavební povolení, které nabylo právní moci o 15 dnů později, tedy 21. listopadu 2017.

Na druhou stranu ještě stále neproběhlo schválení prodeje části pozemku č. p. 10 k. ú. Bubeneč ve vlastnictví hl. města Prahy. Již po několikáté bylo jednání odročeno, naposledy z důvodu jeho nového nacenění. Tedy nejenže slíbený termín (polovina října 2017) nebyl ze strany úředníků MHMP dodržen, ale prozatím ani nenabídlí termín nový.

V následujících týdnech nás čeká řada jednání, především s Arcibiskupstvím pražským, které formuje realizační tým, jenž bude dohlížet na probíhající rekonstrukci farní budovy, a dále příprava výběrového řízení, které má na starosti firma EU Legal Advisory.




Toto Rozhodnutí nabylo
 právní moci dne 21. 11. 2017
 V Praze dne 21. 11. 2017

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6
ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
ODBOR VÝSTAVBY

Č.J.: MCP6 115406/2017
 SPIS. ZN.: SZ MCP6 045921/2017/OV/Mr
 Značka: D-32/Bubeneč
 Vyřizuje: Zuzana Mářzová
 Kontaktní spojení: tel. 220 189 805
 Referentské č.: 106
 Příloha:

V Praze dne: 6. 11. 2017

ROZHODNUTÍ
STAVEBNÍ POVOLENÍ

Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6, jako příslušný stavební úřad podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), zákona č. 131/2000 Sb., o hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, a podle vyhlášky č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hl. m. Prahy, ve znění pozdějších předpisů, ve věci změny dokončené stavby - objektu č. p. 32 Bubeneč

rozhodl takto :

podle § 115 stavebního zákona vydává

stavebníkovi

Římskokatolická farnost u kostela sv. Gotharda Praha - Bubeneč

IČO 61380288

se sídlem Krupkovo náměstí 32/6, Praha 6

stavební povolení



Liturgická reforma, kterou přinesl druhý vatikánský koncil (1962–1965), nejvíce zasáhla právě liturgii mše svaté. Nejvýraznější změnou oproti předchozímu (tzu. tridentskému) ritu, je kromě možnosti používání národních jazyků také větší zapojení laiků do těch služeb, které nejsou rezervovány duchovním.

Mám proto radost, že se v naší farnosti už druhým rokem učíme připravovat aspoň naše nedělní společenství na mši svaté tak, jak se připravuje slavnost v rodinách: aby vše nespočívalo na ramenu jednoho člověka, včas a jasně se rozdělí úkoly, čímž se obvykle dosáhne jak lepšího výsledku, tak i větší vzájemnosti. A ta je v případech církve a farností rovněž velmi potřebná: máme-li si být skutečnými (a nejen teoretickými či formálními) bratry a sestrami, měli bychom se aspoň trochu znát. Proto i touto cestou děkuji, že pozvání na přípravu nedělní mše svaté neodmítáte, čímž se nedělní mše stává opravdu společným slavením dne Páně.

15. I když přítomnost věřících a jejich činná účast, jimiž se jasněji projevuje, že se slavení týká společenství církve, někdy chybí, slavení eucharistie si vždy podržuje svou účinnost a důstojnost, poněvadž je to úkon Krista a církve a kněz v něm naplňuje svůj zvláštní úkol a vždy jedná pro spásu lidu.

Proto se mu doporučuje, aby eucharistickou obětí slavil podle možnosti i denně.

20. Poněvadž slavení eucharistie, jako vůbec celá liturgie, se děje viditelnými

znameními, jimiž se víra živí, posiluje a vyjadřuje, je třeba velmi pečlivě vybrat a uspořádat ty církví předložené způsoby slavení a prvky, které s ohledem na účastníky slavení a místní podmínky mocněji přispějí k činné a plné účasti a lépe budou odpovídat duchovním potřebám věřících.

21. Proto tyto Pokyny směřují k tomu, aby jednak poskytly všeobecné směrnice, jimiž by bylo vhodně uspořádáno slavení eucharistie, jednak aby daly pravidla, jimiž se mají řídit jednotlivé způsoby slavení.

Žehnání adventních věnců

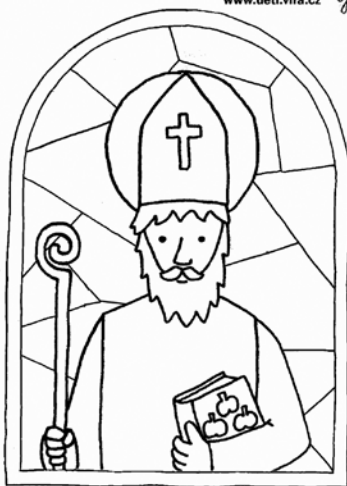
Advent je doba očekávání. Anebo spíše – měla by být. Nejen přípravy na svátky, příležitosti k úklidu bytů a domů, k nákupu vánočních dárků, ale především postupného a důkladného očišťování našich duší ode všeho, co je zatěžuje: a nemusí to být pouze hříchy, ale i různé zlovyky nebo závislosti, k nimž jsme připoutáni příliš těsně. Církev, přítomna v konkrétní farnosti, nás svým učením i tradicemi vede k tomu, abychom se opět něčeho vědomě odříkali a víc než kdykoli jindy si našli čas na rozjímání, na modlitbu, na četbu Písma. Advent začíná žehnáním adventních věnců při obou farních mších **v neděli 3. prosince 2017**.

Rorátní mše

Mezi tradiční adventní zvyky patří brzké ranní mše v týdnu. Tento zvyk pochází z doby, kdy platil církevní předpis o dodržování eucharistického půstu od půlnoci toho dne, kdy chtěl člověk přistoupit ke svatému přijímání. A protože příprava na slavení Vánoc spočívala především v duchovní oblasti (dárky se nekupovaly) a věřící chtěli k svatému přijímání častěji než jindy (a zároveň je čekala celodenní práce), konaly se mše brzy ráno. I u Sv. Gotharda budou roráty s úvodním zpěvem *Rorate coeli desuper* **každý čtvrtek (7., 14. a 21. prosince 2017) v 6:30**, a abychom si navodili patřičnou atmosféru, letos proběhnou při svíčkách.

Svatomikulášský večer

Kde jinde na zemi by se mělo sejít dítě věřících rodičů se svatým Mikulášem než právě v kostele?



A proto ani letos nebude chybět společné čekání na Mikuláše během mše svaté, kde otec Miloš děti na toto setkání připraví, a ani slavnostní příchod samotného Mikuláše. Zda i letos přijde v doprovodu tradičních průvodců anděla a čerta a co všechno s sebou

přinese, se dozvíme až v **úterý 5. prosince 2017 v 17:30**.

Sbírka na bohoslovce

Nedělní sbírka **v neděli 3. prosince 2017** je určena na podporu bohoslovců, jejich ubytování, stravného a stipendií, především v zahraničí. V roce 2016 bylo v celé arcidiecézi vybráno 702.998.- Kč, naše farnost do této částky přispěla ve výši 6.348.- Kč. Pokud by někdo chtěl finančně podpořit přímo našeho bohoslovce, ať svůj obnos vloží do obálky, kterou při sbírce vloží do košíčku.

Kající pobožnost

I když svatá zpověď jako projev naší lítosti a našeho pokání za spáchané hříchy by měla být stejnou samozřejmostí jako mytí rukou a základní hygiena, před velkými církevními slavnostmi bychom si na ní měli dát více záležet; předvánoční doba je příležitostí k hlubšímu zamyšlení i nad těmi oblastmi, které možná jindy zůstávají mimo naši pozornost. Proto bude jeden den (**v úterý 19. prosince 2017 od 15:00 do 17:20**) v kostele sv. Gotharda k dispozici nejen otec Miloš, ale i otec Vladimír Málek, aby posloužili svátostí smíření všem zájemcům.



poštovní adresa: Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6; **e-mail:** farnost.bubeneč@gmail.com;
IČ: 61380288; **č. účtu:** ČS 201333389/0800; **farář:** P. Miloš Szabo; **mobil:** 731 625 968

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00; 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

čtvrtek	14:00 - 16:30
----------------	---------------

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
úklid kostela	úterý 8:00
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 17:30 (od ledna 2018)
zpovídání	úterý, středa a pátek 17:00
náboženství dětí	
	pondělí 15:45 (4.–8. roč. ZŠ)
	úterý 16:00 (3. roč. ZŠ)
	čtvrtek 16:30 (1. a 2. roč. ZŠ)

AKCE MĚSÍCE

- | | | | |
|----------------|---|----------------|----------------------------------|
| 1. 12. | první pátek (17:30) | 25. 12. | půlnoční mše |
| 3. 12. | sbírka na rekonstrukci (9:00, 10:30) | | s Českou mší vánoční (0:00) |
| 3. 12. | sbírka na bohoslovce (9:00, 10:30) | 25. 12. | slavnost Narození Páně |
| 5. 12. | svatomikulášský večer (17:30) | | (9:00, 10:30) |
| 19. 12. | kající pobožnost a zpovídání
(15:00–17:20) | 26. 12. | svátek sv. Štěpána (9:00) |
| 22. 12. | vánoční výzdoba kostela (18:00) | 31. 12. | svátek Svaté Rodiny (9:00) |
| | | 31. 12. | poděkování na konci roku (17:30) |

EKONOMICKÉ OKÉNKO - rekonstrukce fary

Informace o aktuálním stavu rekonstrukce farní budovy naleznete na straně 9.

výše darů na rekonstrukci v listopadu 2017: 32.289.- Kč

Přispívat na plánovanou rekonstrukci lze trojím způsobem:

- pravidelná měsíční platba:** ideální je zadat své bance trvalý příkaz na zvolenou částku, číslo farního účtu v České spořitelně je 201333389/0800, pro identifikaci platby (na rekonstrukci fary) uveďte variabilní symbol (svátek sv. Gotharda): 05052016;
- jednorázovým finančním darem** podle svých možností, lze poukázat na stejné číslo účtu anebo osobně panu farář;
- sbírkou první neděle** - první neděli v měsíci stojí před kostelem ministrant se zvláštní kasičkou, do níž může kdokoli (třeba i náhodný návštěvník kostela nebo host) přispět jakoukoli částkou

WEB: www.farnostbubeneč.cz;  **Farnost Bubeneč**